

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de superbiæ vitio. ca. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

EVANGELI

LISTARII MARCI MARVLI

liber septimus sub charitatis titulo, de vicio
superbiæ, de virtutibus obedi-
entiæ ac patientiæ, earumque op-
positis vitiis. Item de
vicio iræ ac lin-
guæ, edisserens.

De superbiæ vicio. Caput. I.

Eccl. io.

VARE scriptum est, Initium omnis peccati est superbia, nisi quia omne peccatum, a voluntate diuina nostræ voluntatis auersio est: vt faciat seruus quod verat dominus, vel facere nolit quod ille iussit. Hoc autem proprium superbiorum esse negari non potest. Quamuis igitur variæ sint peccati species, vna tamen omnium mater est superbia, ita vt cum ipsis peccatis quæ genuit, simul viuat, simul moriatur. Nemo quippe desinit esse superbus, nisi cum desierit esse peccator. Peccata tamen quæ plus in se superbiæ habent, hæc sunt, sui confidentia, inanis gloriæ appetitio, aliorum contemptus, de se iactatio ostentatioque, neminem pati sibi superiorem, & ne æqualibus quidem facilem se præstare. Præterea gestus habitusque corporis immodestus, proterua atque aspera verborum prolatio, temerariaque confidentia actionum, erecta ceruix, contumax aspectus, lentus tardusque incessus, & vecordiam potius quam grauitatem præ se ferens vultus. Veruntamen quo magis arroganter coram hominibus sese composuerint superbi, eo minoris existimationis apud deum erunt, dicente Isaia propheta, Dixit dominus de

us, pro eo quod eleuatae sunt filiae Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & plaudebant & ambulabant, & pedibus suis composito gradu incedebant, decaluaabit dominus vertices filiarum Sion, & dominus crinem earum nudabit, & p ornatu erit ignominia. Nihil enim secum feret superbus cum hinc decesserit, omni pomparum suarum ornatu fastuque decaluaabitur, nudus ad inferos descendet, inglorius, contempribilis, despectus, tanto alijs magis infimus, quanto sibi videbatur sublimior. Hoc etiam per Sophontam ministratur dominus, dicens, Visitabo omnem qui arroganter ingreditur super limen, hoc est, siue priuatas aedes, siue dei templum cum superbia ingredientem visitabo iusta ultione atque vindicta. Sunt enim quibus non est satis in foro, in campis, in hominum frequentia supinos elatosque incedere, sed etiam domum domini ingressi, cum maxime se submittere deberent ante altare celestis regis, eundem vultum seruant, eandem supercilij elationem, quasi iam ei aequales, cuius non multo post iudicium velint nolint subituri sunt, & tunc demum fiet, quod ad deum psalmista ait, Oculos superbiorum humiliabis. Nihil enim oculi iam ad interos damnatorum quod eos delectet videre poterunt, sed cuncta tristitia & acerba miseri illi & cernere & pati compellentur, quique se olim supra homines esse arbitrabantur, sub immundo spiritu um potestate erunt. Quod quidem metuens Iesus Sirachi filius, orabat dicens, Domine pater & deus vitae meae extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, hoc est, ne permittas, ut me superet superbia, & me aliquid esse credam, supra id quod sum.

Sopho. i.

Psalm. 17.

Eccle. 23.

Quanta mala pariat superbia.

Caput II.

Scriptum est praeterea, Vbi fuerit superbia, ibi erit contumelia. Necesse est igitur, ut elati superbia toruoque aspectu homines, prorumpant in contumeliam & probra & conuitium. Sicut enim nebulosa ac cristis caeli factes raro cum silentio soluitur, ciet toni-

Prou. 11.